

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: E.Bîrca, M.Moraru, M.Ciugureanu

dosarul nr. 2rac-545/2013

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii Svetlana Novac, Tatiana Vieru, Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor” către ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la repararea prejudiciului material, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 13 septembrie 2012

c o n s t a t ă

La 12 august 2011 SRL „Protecția Plantelor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la repararea prejudiciului material

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 august 2010, avocatul Vasile Tarnovschi a depus la oficiul poștal nr.2001 o scrisoare cu aviz de primire pentru expedierea în adresa Curții Europene a Drepturilor Omului a cererii depuse în temeiul art.34 a Convenției Europene pentru Apărarea drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, prin care s-a reclamat încălcarea dreptului la respectul proprietății asupra creanței în sumă de 121 047 lei și dreptului la un proces echitabil.

La transmiterea scrisorii oficiul poștal a eliberat chitanța nr.58963/1 din 10 august 2010 și cecul din aceeași zi în sumă de 96 lei. Totodată, pe avizul de primire angajatul oficiului poștal a făcut mențiunea că scrisoarea a fost primită pentru expediere la 10 august 2010. Conform avizului poștal de primire, scrisoarea a fost livrată Curții Europene a Drepturilor Omului la 19 august 2010.

Conform scrisorii Curții Europene a Drepturilor Omului din 01 februarie 2011, în urma verificării admisibilității preliminare, la 25 ianuarie 2011 Curtea a decis să declare inadmisibilă cererea introdusă de SRL “Protecția Plantelor”, pe motiv că a fost depusă tardiv, deoarece ultima decizie internă definitivă a fost pronunțată la 10 februarie 2010, dar cererea a fost depusă la 11 august 2010. adică peste termenul de 6 luni stabilit de art.35§ 1 al Convenției, luînd la bază data de 11 august 2010 aplicată pe plic de către oficiul poștal.

Avînd în vedere că pîrîtul prin acţiunile sale şi anume primirea scrisorii la 10 august 2010 şi aplicarea pe plic a ştampilei de primire cu data de 11 august 2010 i-a încălcat drepturile sale, solicită repararea prejudiciului material în mărime de 126 734,15 lei, constituit din 96 lei achitaţi la transmiterea scrisorii oficiului poştal; 5591,15 lei echivalentul a 350 Euro achitaţi avocatului pentru pregătirea şi expedierea cererii Curţii Europene a Drepturilor Omului în temeiul contractului din 22 iunie 2010 conform ordinului de plată nr.28 din 15 iulie 2010; 121047 lei - creanţa pecuniară în privinţa căreia s-a invocat instanţei internaţionale încălcarea drepturilor garantate de Convenţie.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 13 septembrie 2012 acţiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 28 mai 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „Protecţia Plantelor”, fiind menţinută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 13 septembrie 2012.

La 23 august 2013 SRL „Protecţia Plantelor” a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe, cerînd admiterea recursului, casarea acestora şi pronunţarea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărîrile menţionate, pe care le consideră neîntemeiate şi ilegale din motiv că la pronunţarea acestora nu au fost constatate şi elucidate pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii în fond, concluziile expuse sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, au fost încălcate şi aplicate eronat normele de drept material şi procedural.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea deciziei instanţei de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanţa, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul şi să menţină decizia instanţei de apel şi hotărîrea primei instanţe, precum şi încheierile atacate cu recurs;

Materialele cauzei denotă faptul că la 10 august 2010, ora 16:27, avocatul Vasile Tarnovschi în interesele SRL „Protecţia plantelor” a depus la oficiul poştal nr.2001 o scrisoare cu aviz de primire pentru expediere în adresa Curţii Europene a Drepturilor Omului o cerere depusă în temeiul art.34 a Convenţiei Europene pentru Apărarea drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, prin care a invocat încălcarea dreptului la respectul proprietăţii asupra creanţei în sumă de 121 047 lei şi dreptului la un proces echitabil, fapt ce se confirmă prin chitanţa nr.58963/1 din 10 august 2010 şi Avizul de recepţie din 19 august 2010 (f.d.7).

Conform scrisorii Curţii Europene a Drepturilor Omului din 01 februarie 2011, în urma verificării admisibilităţii preliminare, la 25 ianuarie 2011 Curtea a decis să declare inadmisibilă cererea SRL „Protecţia Plantelor”, pe motiv că a fost depusă tardiv, ultima decizie internă definitivă fiind pronunţată la 10 februarie 2010, dar cererea depusă la 11 august 2010, adică peste termenul de 6 luni stabilit de art.35§1 al Convenţiei, luînd ca bază data de 11 august 2010 aplicată pe plic de către oficiul poştal (f.d.9-27).

Conform art. 126 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 798 din 18.06.2002 „pagubele indirecte și beneficiile nerealizate provenite din erori, pierderi sau întârzieri în transmiterea sau predarea trimiterilor poștale nu sunt luate în considerare”.

Conform art. 21 cap. 2, pct. 1.6 al Convenției Uniunii Poștale Universale - pagubele indirecte și veniturile nerealizate prin pierderea sau deteriorarea trimiterilor poștale nu se iau în considerație, beneficiarilor serviciilor poștale restituindu-se doar prejudiciile materiale directe, dacă acestea au fost cauzate de operatorul poștal.

Având în vedere că materialele cauzei nu conțin careva probe, care ar confirma cauzarea prejudiciului material în mărime de 126 734 lei 15 bani, recurentul nefiind în drept să solicite pretinsa violare a dreptului la respectul proprietății asupra creanței și dreptului la un proces echitabil, Colegiul reține corectă soluția instanțelor inferioare prin care cerințele reclamantului au fost respinse.

Totodată fiind stabilită cu certitudine lipsa legăturii cauzale dintre acțiunile ÎS „Poșta Moldovei” și pretinsa violare a drepturilor reclamantului, prima nu poartă răspundere pentru prejudiciul care nu l-a cauzat, respectiv Colegiul consideră necesar a respinge recursul supus examinării.

Or, în cazul în care ÎS „Poșta Moldovei” se face vinovat de expedierea tardivă a corespondenței, recurentul este în drept de a înainta primei pretenții cu privire la neacordarea de servicii calitative.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul constată că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate și în instanța de apel, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Concomitent însă urmează a se menționa că reieșind din competențele instanței de apel, reflectate în art. 373 alin. (2) CPC, conform căruia în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces, iar recurentul a dispus de posibilitatea reală de a invoca toate argumentele în vederea admiterii acțiunii, de a administra probele pe care le consideră necesare în vederea argumentării poziției.

Examinînd actele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a examinat pricina în conformitate cu normele de drept procedural în vigoare, respectînd principiul disponibilității și egalității părților în proces.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul, de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. art. 444, art. 445 alin.(1) lit.a), 445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Protecția Plantelor” către ÎS „Poșta Moldovei” cu privire la repararea prejudiciului material

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat